



בש"פ 8584/18 - מדינת ישראל נגד יחיא נעראני, חאלד פנדי

בבית המשפט העליון

בש"פ 8584/18

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת:

מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים:

1. יחיא נעראני
2. חאלד פנדי

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת:

עו"ד נעימה חנאווי-כראם

בשם משיב 2:

עו"ד סאהר פאר

החלטה

*

1. לפני בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב 2 מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים או החוק), החל מיום 15.12.2018 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 36454-02-18 בבית המשפט המחוזי חיפה, לפי המוקדם.



2. ביום 16.2.2018 הוגש לבית המשפט המחוזי חיפה כתב אישום נגד המשיב 2 והמשיב 1 (שהסכים להארכת מעצרו ב-90 ימים ועל כן אינני דן בעניינו). כתב האישום מייחס למשיב 2 סיוע לאחר מעשה, עבירה לפי סעיף 260(א) בצירוף סעיף 261(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) סיפא לחוק העונשין; סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) בצירוף סעיף 31 לחוק העונשין; השמדת ראיה, עבירה לפי סעיף 242 לחוק העונשין; וגניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413(א) בצירוף סעיף 383(א)(1) לחוק העונשין.

3. כתב האישום עוסק במעשה שוד שאירע בפיצרייה בנשר ובמה שאירע לפניו ואחריו (להלן: האירוע). המדינה טוענת כי עובר לאירוע, נפגש אחד המשתתפים באירוע (להלן: האחר) עם המשיבים והציע להם לבצע את השוד בתמורה לקבלת סכום כסף נאות והמשיבים הסכימו לכך. בהמשך, ביקש האחר מהמשיב 2 לגנוב קטנוע לצורך ביצוע השוד והמשיב 2 אכן עשה זאת. ביום 1.8.2016, בשעות הערב, נפגשו המשיבים עם האחר ועם שני אנשים נוספים לצורך התארגנות לביצוע השוד. על המשיב 2 הוטל לנהוג ברכב מלווה ובמידת הצורך למלט את מבצעי השוד ממקום השוד, אך המשיב 2 סירב לעשות כן. השוד בוצע כמתוכנן. לאחר חזרת המבצעים העיקריים מהפיצרייה הם דיווחו למשיב 2 כי במהלך השוד נפגע אדם מירי של המבצעים ודרשו מהמשיב 2 וממבצע נוסף לשרוף את הקטנוע הגנוב. המשיב 2 יחד עם המבצע הנוסף שרפו את הקטנוע בידעם כי הוא עשוי להידרש כראיה בהליכי משפט ובכוונה למנוע את השימוש בו כראיה.

4. האדם שנפגע מהירי שבוצע כדי לאפשר את הימלטותם של מבצעי השוד ממקום האירוע הוא דניאל חייקין ז"ל (להלן: דניאל). דניאל נורה בלבו על ידי אחד ממבצעי השוד ונפטר כתוצאה מכך. מבצעי השוד העיקריים הואשמו ברציחתו ובשוד עצמו בגדרו של הליך נפרד שאינו מערב את המשיב 2. הליך זה נפתח לאחר חקירה משטרתית מקיפה ומאומצת. סביר להניח, כי חלק גדול מהראיות אשר נאספו במהלכה של חקירה זו תשמנה במשפטו של המשיב 2 ולא רק במשפטם של מבצעי השוד העיקריים, שכאמור הואשמו ברציחתו של דניאל. לא בכדי מציין כתב האישום שהוגש נגד המשיב 2 כי עתידים להעיד נגדו (ונגד המשיב 1) 254 עדי תביעה.

ההליכים בערכאה הראשונה

5. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה לבית משפט קמא בקשה לעצור את המשיב 2 עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי קיים יסוד סביר לחשש ששחרור המשיב 2 ממעצרו יסכן את ביטחון הציבור ויביא לשיבוש הליכי משפט או להשפעה על עדים - וזאת בשל חומרת המעשים המיוחסים לו, שיש לגביהם ראיות לכאורה; בשל העובדה שבינו לבין חלק מעדי התביעה קיימים קשרי משפחה וחברות; וכן משום שהמשיב 2 השמיד את הקטנוע על אף שידע כי הוא עשוי לשמש ראיה בהליכי משפט. לפיכך, נטען כי קמה עילת מעצר נגד המשיב 2 מכוח סעיפים 21(א)(1) ו-21(א)(1) לחוק המעצרים.

6. ביום 15.3.2018 התקיים בבית המשפט המחוזי דיון בבקשת המדינה לעצור את המשיב 2 עד תום ההליכים. בגדרו, טען המשיב 2 כי אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה לביסוס ההאשמות שהועלו נגדו בכתב האישום, אך לא נשקפת ממנו מסוכנות ולא קמה עילת מעצר; ולפיכך, יש לשחררו לחלופת מעצר בפיקוח בני משפחתו. בית המשפט המחוזי הורה על הגשת תסקיר מעצר שיבחן את המסוכנות הנשקפת מהמשיב 2 ואת החשש עמוד 2



שיימלט מאימת הדין. במסגרת זו, ביקש בית המשפט כי שירות המבחן יבחן חלופת מעצר אשר תכלול הרחקת המשיב 2 ממקום מגוריו.

7. ביום 26.3.2018 הוגשה בקשה לעיון חוזר, בגדרה ביקש המשיב 2 כי בית המשפט יורה לשירות המבחן לבחון את אפשרות שחרורו לבית הוריו עם או בלי פיקוח אלקטרוני. בדיון המשך, אשר נתיקם ביום 11.4.2018, הורה בית משפט קמא לשירות המבחן לבחון גם חלופת מעצר זו.

8. ביום 26.4.2018, התקבל תסקיר שירות המבחן, אשר העלה כי המשיב 2 נעדר יכולת להתייחס או להכיר בחלקים בעייתיים באישיותו וכי לא ניתן לשלול את הסיכון להתנהגות פורצת-גבולות-החוק הנשקף ממנו. בדיון שהתקיים בבית משפט קמא ביום 29.4.2018, הותיר המשיב 2 את שאלת המעצר לשיקול דעתו של בית המשפט תוך שמירה על זכותו להצגת חלופת מעצר ראויה ללא צורך בהצבעה על שינוי נסיבות, ואילו המדינה חזרה על טענתה כי ראוי לעצור את המשיב 2 מאחורי סורג ובריא. לאחר שקילת טענות אלו, הורה בית משפט קמא על מעצרו של המשיב 2 עד לתום המשפט.

טענות הצדדים

9. המדינה טוענת כי יהא זה נכון להאריך את מעצרו של המשיב 2 בתשעים ימים כדי לאפשר למשפטו להתנהל כסדרו וכדי שהמשיב 2 לא יהווה סכנה לציבור, לא יימלט מאימת הדין ולא ינסה לשבש את ההליכים. המשיב 2 טוען, מצדו, כי לא נשקפת ממנו כל סכנה, תוך שהוא מצביע על הימשכות ההליכים כעילה לשחרורו מן המעצר בתנאים מגבילים.

10. בעניין הימשכות ההליכים, טוען המשיב 2 כי שמיעת ההוכחות בתיק אמורה להתחיל בסוף פברואר 2019, וכי בשלב זה נקבעו תשע ישיבות הוכחות. ישיבת קדם-ההוכחות, בה יישמעו דברי הפתיחה של המדינה, נקבעה לתאריך 12.12.2018, ובסמוך לאחר מועד זה עתידים באי כוח הנאשמים - המשיב 2 ושותפו לכתב האישום - להגיש לבית המשפט עתירה לגילוי ראיה שתנסה לגבור על החיסיון שהמדינה הטילה על פעולות דיבוב, תצפית ועניינים אחרים, הקשורים להאזנות סתר, אשר בוצעו במהלך החקירה המשטרתית שקדמה להגשת כתב האישום. חיסיון זה נתמך בתעודה שהוגשה לבית משפט קמא בגדרו של סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971, אותה ראיתי לראשונה במהלך הדיון בבקשה זו. המשיב 2 מעריך אפוא כי משפטו יימשך זמן רב, ומשכך, יש לצפות כי המדינה תפנה לבית משפט זה בבקשות נוספות להארכת מעצרו לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בהתבסס על תחזית זו מוסיף המשיב 2 וטוען כי השימוש בחריג לכלל השחרור מן המעצר, אשר נקבע בסעיף 61 לחוק, יאפיל על הכלל, על חזקת החפות ועל עיקרון ההגנה המרבית על חירותו של הנאשם שמעוגן בסעיף 1(ב) לחוק - תוצאה שאותה יש למנוע.

11. לאחר דין ודברים, שאלתי את באת-כוח המדינה על הימשכותו הצפויה של המשפט והיא ענתה לי, בהגינותה כי רבה, כי בשלב הנוכחי אין היא יכולה לתת לי הערכה כלשהי.

דיון והכרעה



12. ברי הוא כי המשיב 2 מואשם במעשי עבירה חמורים שאין להקל בהם ראש. האשמה זו מאומתת בראיות לכאורה ומכאן המסוכנות הנשקפת מהמשיב 2, אשר לא נשללה על ידי שירות המבחן. יחד עם כך, למשיב 2 מיוחס חלק קטן יחסית באירוע הפלילי החמור אשר כלל מעשה רצח לצד מעשה השוד שבוצע בפיצרייה. משפטו של המשיב 2 עתיד להימשך זמן רב וישנה תחזית כי הדיון בעתירה להסרת החיסיון, לכשתוגש, יביא לדחיית הליך ההוכחות, שכן עניין החיסיון בו מדובר איננו פשוט כלל ועיקר. מדובר בבקשה שניה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים - בקשה שראוי להתייחס אליה כאל חריג לנוכח האמור בסעיפים 61 ו-1(ב) לחוק ובהתחשב בחזקת החפות העומדת לזכות המשיב 2. במלים אחרות, המקרה שלפניי איננו קל להכרעה והוא מחייב פתרון שמשקלל בתוכו את כל האינטרסים המתנגשים.

13. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, הגעתי למסקנה כי עלי להיעתר לבקשת המדינה באופן חלקי ולהאריך את מעצרו של המשיב 2 בשישים ימים בכפוף להערה כדלקמן: במהלך שישים ימי המעצר, אשר יחלו ביום 15.12.2018, תיבדק האפשרות להמיר את מעצרו של המשיב 2 מאחורי סורג ובריא במעצר תחת פיקוח אלקטרוני ומגבלות נוספות, ככל שתידרשנה. לנוכח הימשכות ההליכים הצפויה וחלקו של המשיב 2 באירוע - שלפי האמור בכתב האישום, הינו קטן בהרבה מזה של המבצעים העיקריים - ראוי הוא שאפשרות זו תיבדק בלב פתוח ובנפש חפצה.

14. הנני מקווה שהדבר יסתייע, שכן הוא עשוי ליתר הכרעה לא פשוטה בבקשה עתידית להארכת המעצר - שלישית במספר - אם וכאשר תובא לפתחנו.

15. אשר על כן, הנני מקבל את בקשת המדינה באופן חלקי ומורה על הארכת מעצרו של המשיב 2 בשישים ימים החל מיום 15.12.2018.

ניתנה היום, ג' בטבת התשע"ט (11.12.2018).

ש ו פ ט